

Josep Rodri sedueix Tàrrrega

'Ferro colat' ha estat una revelació a la fira de teatre de Tàrrrega

TEATRE
CRÍTICA

COMAS SOLER

Malgrat la disminució general d'assistents a l'edició de FiraTàrrrega que s'ha celebrat del 6 al 9 de setembre, l'espectacle 'Ferro colat' ha esgotat des del primer moment totes les entrades de les sis representacions inicialment previstes, ha hagut de fer sessions extraordinàries i s'ha significat com un dels grans èxits de la programació d'aquest any. Es tracta d'una proposta multidisciplinària que el matoroní Josep Rodri ha ideat i dirigit a la capital de l'Urgell després del celebrat muntatge poètic 'Parla'm de la mar' que va dur a terme a casa nostra, a la platja del Varador, poc abans de Les Santes.

Marc excepcional

'Ferro colat' respon a un encàrrec de l'organització de FiraTàrrrega per dur a terme a l'interior de l'antiga fàbrica de Cal Trepat, un edifici industrial impressionant dels anys trenta del segle passat que havia arribat a ser un dels principals centres de producció de maquinària agrícola d'Europa i que es va mantenir amb activitat fins al 2004. El formen dinou naus de grans dimensions que l'Ajuntament de Tàrrrega ha començat a recuperar com a seu del que ha de ser el futur Museu

de la Mecanització Agrària. És en aquest marc excepcional, que conserva no només els elements físics i l'utilatge sinó sobretot la força i la duresa ambiental d'un entorn fabril de temps enrere, on Rodri ha situat la seva nova creació: una mirada reflexiva, crítica i tendra sobre la vida dels obrers i les condicions de treball pròpies de l'època de l'expansió industrial al nostre país.

Claredat expositiva

A 'Ferro colat' Josep Rodri torna a fer una animosa aposta participativa, que és un dels trets que sempre han caracteritzat les seves propostes. D'entrada s'ha rodejat d'un ample equip artístic i de producció en què el nucli està constituït per gent de Mataró, vinculada principalment a l'Aula de Teatre de l'IMAC i a la Sala Cabanyes. Però per a la interpretació ha comptat també amb una trentena llarga d'actors i actrius provinents de grups de teatre amateur de diverses comarques lleidatanes. Així ha compost una obra de múltiples seqüències, que transita per diferents espais de la fàbrica i que combina una pluralitat de recursos escènics com són projeccions, coreografies, músiques, efectes sonors i recitats i moviments fets en

solo o grupalment. I s'ha de dir que malgrat aquesta composició amalgamada 'Ferro colat' té la gràcia de la senzillesa i de la claredat expositiva.

Mereixements i convicció

Quatre són els factors que fan de 'Ferro colat' un aliatge virtuós. Un, que ja ha estat assenyalat, és l'impacte colpidor de l'escenari escollit, on el domini cromàtic dels tons terrosos i ennegrits i la potència visual de forns, gresols, lingots, escòries, motlles, eines, màquines, politges i embarrats, posen en situació l'espectador sense necessitat d'artificis. Un altre és l'energia desbordant de tots els intèrprets, que es palpa de principi a fi. Un tercer, l'opció feta per una dramaturgia sobria, que fuig d'excentricitats en voga. I el quart és l'encertada tria dels textos que donen cos i sentit a tot l'espectacle, amb la paraula poètica i socialment compromesa de deu escriptors catalans: Feliu Formosa, Joaquim Horta, Miquel Martí i Pol, Dolors Miquel, Guillermina Motta, Josep Sebastià Pons, Pere Quart, Eduard Ribera, Àlvar Valls i Joan Vergés. D'aquesta manera és com el muntatge de Rodri convènç. Perquè diu coses i les diu ben dites. □